

Telegraful Român

Abonamentul:

Pe un an 32 orosane.

Pe șase luni 16 eor. — Pe trei luni 8 eor.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegraful Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori neromâne se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiilor, după învială

Abonamentele și inserțiile se adresează Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Solii Ardealului în fața Tronului

Trimisii Ardealului și ai părților marginase Ungurene și Bánățene au sosit Vineri la 5 ore p. m. în metropola românișmului, unde li s'a făcut o primire împăratească. Li-au eștit spre întâmpinare premierul Brătianu cu înțregul său cabinet, generalii Prezan și Ștefanescu, o seamă de foști miniștri, fruntașii Ligii Române, membrii Academiei Române, delegații regimentului ardelen «Avram Iancu» în frunte cu colonelul Bogdan și delegațiunea sașilor în frunte cu președintele coloniei săsești Dr. Frank.

Primarul Bucureștilor Halcaeanu rostește discursul de binevenire, căruia răspunde episcopul Cristea grăind: Am venit să predăm Transilvania, Banatul și teritoriile românești din Ungaria, să le predăm Regelui tuturor românilor și să ne închinăm tronului și stăpânirii românești. — Episcopul Cristea răspunde premierului Ionel Brătianu: În numele tuturor cari au suferit în război, în numele celor cari au luptat cu cuvântul și cu făpta pentru mărirea și veșnicia neamului, în numele tuturor cari se bucură din adâncul inimii și se vor bucura veacuri de a rândul de izbăvirilor acestor țări tuturor românilor. Vă zic bine ați venit!

În ziua următoare la orele 10 s'a siliuț la mitropolie din partea înaltului cler în fața Regelui, a prințului Carol, a tuturor ministrilor și a întregului corp diplomatic în Te Deum. După slujba divină Regele a privit splendidă defilare a trupelor. La orele 12 trimișii Ardealului sunt conduși în sala festivă a Tronului. Aici dl. Vasile Goidăș poșește în fața Regelui și cu glas înforțat de sfințenia momentului citește actul unirii: «Românii din Transilvania, din Bánat și Țara Ungurească, străni în număr ne mai pomenit de mare la Alba-Iulia, au hotărât cu o însușește sfântă unirea lor a teritoriilor românești subjugate, cu Regatul Român. Prin unirea aceasta, prin unirea Basarabiei și a Bucovinei, s'a împlinit visul de o mie de ani al neamului românesc: unirea întrun singur stat a tuturor românilor. Unirea aceasta este un rezultat firesc al legilor istorice, e cerința de drept și inevitabilă a civilizațiunii, în ciuda tuturor prigonirilor și înfășărilor păgâne neamului românesc a rămas până astăzi unul și nedespartit etnicște stăpânind în aceeași hotare geografice pământul cucerit de împăraul roman Traian. Bogăția acestui pământ a fost înconinuită exploatarea de străini; nedreptatea aceasta însă se îndalură azi cu desăvârșire. Progresul civilizațiunii pretinde o viață a națiunilor într-o unire și armonie perfectă și de ordin superior, care asigură libertatea, dreptatea și egalitatea națiunilor mici și mari.

Unirea aceasta într'un singur stat a trebuit să fie înfăptuită prin miile de

suferințe și sacrificii. Istoria se face prin legile tari neînduplecate, mai pe sus de orice putere omenească, dar obiectul și mijlocul acestor legi este bietul om muritor.

Fericiți sântem noi românii de azi, că prin noi savârșește istoria actul marelui al unirii românilor într'un singur stat român. Fericiți că avem un Rege mare, care a înțeles chemarea sfântă a istoriei.

Ai fosti luceafărul conducător al sufletului românesc, pentru aceea, Sire, noi îți aducem pământul strămoșilor noștri, și tot atunci noi îți aducem și sufletul tuturor românilor de azi, cari locuiesc în Transilvania, Bánat și Țara Ungurească. Primește cu dragostea cu care îți aducem hotărârea de unire a acestor țări. Primește jurământul de fidelitate și omagiul celor 4 milioane de români, locuitori pe acel pământ și înținde asupra lor scutul patenic al Măiestrii Tale. Patru milioane de români oțeliți prin suferințe și tari în credință ca stâncă din munții frumozului Ardeal, strigă azi în extaz de fericire: Trăiască M. Sa, Regele Ferdinand, trăiască M. S. Regina Maria, trăiască stampele odrasle ale dinastiei românești, trăiască în veți România Mare!

În urma citirii adresei de omagiu care a sârit în făpta celor de față voluri de emoțiune sfântă și a coborât în ochii M. Sale a Regelui unde de feritate cerească, dl. Valda Voivodă predă Regelui pergamentul unirii. M. Sa, luând în mână Sa regala icoana înfăpturii visului de veacuri răspunde grăind:

În numele Românilor din vechii regat, al Românilor, din Basarabia și Bucovina astăzi pe vea unli, cu profunză recunoștiință primesc hotărârea traților noștri de peste Carpați, de a săvârși unitatea națională a tuturor Românilor și declar pe veți în regatul român toate teritoriile locale de Români dela Tisa până la Nistru. Cu dragoste nețarmurită mi-am închinat viața scumpului meu popor, plin de credință în menirea lui istorică. Prin lupte și prin jertfe Dumnezeu ni-a ajutat să înfăptuim azi aspirațiile noastre cele mai sfințe. Mulțumindu-i în adâncul sufletului ne îndreptăm gândurile către aceia cari cu sângele au clădit noi temei al desvoltării noastre naționale. Prin devotament necălit pentru opera lor vom arăta recunoștiința noastră și vom asigura roadele binefăcătoare ale cradelor în cereri.

Pe acest temei al unei puternice democrații a vieții frășești între popoare vom răspunde totodată simțimintelor aliaților noștri, alături de cari am luptat pentru marea cauză a libertății și dreptății în lume. Să trăiască România în veți unită!

După A. T. Dacia.

Congresul inginerilor români

Primul congres al inginerilor români s'a deschis ieri Luni la orele 10 în sala festivă a Palatului Național din Sibiu.

Au venit aproape toți inginerii români, risipiți de urgența săpătorilor pighăni prin toate colurile fostei Ungării, au venit adunecând razele libertății, răsăritul minut al neamului românesc, au venit ca în lumina înviorătoare să munească să și pună toate energiile în slujba României mari, în slujba fericirii neamului românesc.

Se crează tehnica română și prin ea industria română. Boghiile Ardealului vor ferici de azi înainte numai neamul românesc. Și Ardealul e belșug de bogății, de comori necunoscute.

Sala festivă cu icoana duosului crai al munților, martirul idealului nostru Avram Iancu încadrată în tricour și cetina brăduțului e plină de ingineri și oșazeți. Ingerii s'au apropiat 130.

La 10 ore inginerul V. Vlad deschide ședința multumind pentru învialul vii și conștient ce-l manifestă prin o afleună născută, față de cauzele mari ale neamului. Propune și adunarea aciamă de preșidenți on. pe dl. Dr. Romul Boilă ministru de comunicație și pe inginerul P. Bădiș, din Caransebeș, de președinți al Congresului pe ing. Negruțiu, vicepreședinți N. Iu și V. Vlad, de notari Adriașcu și Andrei Crăciun, iar de membri verfici ai proceselor verbale: Imbarș și R. Pop.

Ingerul Negruțiu ocupă scaunul prezidial multumesc în cuvinte alse pentru încredere, arată pe scurt silințele ce a făcut încă înainte de război pentru organizarea inginerilor, cari silințe din cauza prigonirilor au succes numai în parte, organizându-se sub aripile Asociațiunii. Ficează în mod lămurit datoria inginerului român și deschizând ședința salută pe on. speșii Colonelul armatei române Băncilă, președintele Asociațiunii Andrei Bărsănuș, Osavda, Dr. Moldovanu, Victor Tordășianu, președintele meseriașilor români din Sibiu etc.

Urmează la cuvânt ministrul de comunicație dl. Dr. R. Boilă zicând:

Onorat Congres!

Salut în numele Consiliului Dirigent Român primul Congres al Ingerilor și al specialiștilor tehnici români din Transilvania, Bánat și Țara Ungurească!

Mărețul scop al congresului a aflat răsnet vii la Consiliul Dirigent. De aceea s'a grăbit ca la glasul d-voastre de chemare să fie reprezentat la acest congres.

Vitregimea sorții îndurată și a arătat efectul și la desvoltarea branșei acesteia, de altcum de o capitală importantă în viața economică, industrială și comercială a unui stat modern.

Ingerul și specialistul tehnic român încă a trebuit să facă martirul orăru intelectual român. Îmi place să constat cu fală, că d-voastră cu toții ați stat totdeauna la culmea chemării d-voastre naționale. Ingerul român a fost încălzit totdeauna de cele mai curate sentimente pentru cauza mare românească.

După trecutul plin cu zbucium, cu grele și mari suferințe așteptați de ingineri și specialiști tehnici români o moștenire foarte înscărită.

Pe noi toți ne așteaptă împlinirea

unor datorințe, care pretind dela noi o muncă așa zicând supraomenească, — încordarea tuturor forțelor noastre fizice și intelectuale.

Avem de a delătura rușinea trecutului și imediat a începe zidirea noului edificiu, pe care cu toții îl visăm pompos, provăzând fiind cu toate conforturile moderne, unde fiecare om fără deosebire că-i bogat ori sărac să aște cât mai perfectă fericire pe pământ.

Domnilor! D-voastră știți mai bine cum se strică și cum se z dește!

Programul bogat al congresului îmi dă îndreptățirea să constat, că d-voastră v'ați înțeles pe deplin chemarea, care vă așteaptă în noua noastră viață de stat.

Doresc ca consătuirile și discuțiunile congresului să ajute realizarea scopului d-voastră mare!

Succesul d-voastre este și succesul nostru.

Lucrările noastre au trebuință de statul bine chibzuit al inginerului și al specialiștilor tehnici români.

Astfel împreună lucrând pentru scopul nostru comun, vom duce la izbândă cauza, în al cărei serviciu ne-am angajat. (Aplauze generale).

În numele Asociațiunii prez. A. Bărsănuș salută primul congres al inginerilor români prin următoarea vorbire:

D-le președinte,

D-lor membri ai Congresului!

Dati-mi voie a Vă saluta în numele «Asociațiunii pentru literatura română și cultura populară română», ale cărei localuri au cinstea a găzdui primul Congres al corului tehnic român de dincoace de Munți!

Ne aflăm, d-lor, la începutul unei epoce nouă în viața poporului nostru.

Prin unirea pentru vece a Ardealului, Bănățului și a părților Țării Ungurești, locuite de neamul nostru, cu restul Daciei de odinioară, într'un singur Stat mare românesc, — unire decretată cu atâta însușeție în marea adunare națională dela Alba Iulia și care, s'au putem pe deplin încredințați, va afla aprobarea lumii întregi în Congresul de pace, ce se va întruni în curând, — ni se deschid orizonturi noi, nouă terenuri de activitate pentru viitor.

Fiind de aici înainte noi însine stăpâni în casa noastră și ne mai având a ne împedeca de barierele de tot felul, ce ne stau în cale până acum, ne putem croi viitorul, cum ne arată geniul națiunii noastre și cum pretind interesele noastre naționale, având puțința, dar totodată și datorința, a ne valida facultățile, cu care suntem înzestrați dela natură și pe care le-am moștenit dela strămoșii noștri, și astfel a contribui la progresul general al omenirii.

Având de acum înainte Statul nostru și fiind liberi a dispune noi însine de soarta noastră, ni se dă

posibilitatea a ne desvoltă pe toate terenele: politic, social, economic și cultural, și a dovedi lumii, ce putem și ce prețuim.

Între aceste terene de muncă, ce ni se deschid în toată libertatea, terenul tehnic, în care știința se îmbrățișează cu praxa, arta cu măiestria, de bună seamă nu este cel din urmă.

Mai cu seamă astăzi, în secolul electricității, al aviației și al transformării puterilor, științele tehnice au luat un avânt ne mai pomenit, dovadă mărețelor construcții ale timpurilor mai nouă, cum sunt: canalul de la Suez și de la Panama, tunelele de la St. Gotthard și de la Simplon, podurile de la Brooklyn, Niagara și de Dunăre la Cernavodă, turnul Eiffel și atâtea altele, care aduc și vor aduce omenirii servicii așa de însemnate.

Păcat, că anii din urmă ni-a fost dat a vedea spiritul omesc încordându-se, în locul acestor lucrări folositoare, cu tehnica distructivă, — dacă mi permițeați a o numi astfel, — și iscodind sutele de submarine temute de vasele pacifice comerciale, tunurile uriașe, care bat la 100 km. depărtare, explozibilele cele mai strașnice, gazele inecăcioase și otrăvitoare, care, toate la un loc, au pus capăt atâtor vieți omenești și au nimic it atâtea averi.

Să sperăm, însă, că această regretabilă rătăcire a minții și a instincțelor omenești va fi fost cea din urmă și că de aici înainte popoarele vor afla formula potrivită pentru inaugurarea unei conviețuirii și colaborării pacifice între ele, și că singura rivalitate între neamuri va fi aceea, de a ajunge care de care mai departe pe cărarea nesfârșită a progresului!

Cât ne privește pe noi Românii din aceste părți ale României întregite, trebuie să mărturisim, că până acum, în urma împrejurărilor nefavorabile, în care am trăit, n'am putut dovedi pe terenul științelor și lucrărilor tehnice, aceea ce am fi putut produce după numărul nostru și după talentele, cu care suntem înzestrați.

E drept, că și între noi s'au ivit capete distinse și spirite iscoditoare ca, bunăoară, un inginer I. Bailescu, un Vuia, un Aurel Vlaicu, dar aceștia, și alții ca și dânși, nu și-au putut desăvârși facultățile lor aici între noi, ci au trebuit să-și caute norocul în alte părți. Cei alții, cari au mai rămas la vatra părintească, s'au pierdut, ce mai mulți, în marea de slujbă și alte neamuri, unde, în loc de răsplăt și de recunoștință, se alegeau de cele mai multe ori cu câte o căutură peste umăr și cu ex-lamarea de deosebite compătimire: Pagubă, că e Român!... și numai puțini de tot au avut prilej, să arete lumii, și îndoșeli la ai lor, cine sunt și ce pot.

Avem, însă, bună nădejde, că de aici înainte, în Statul nostru românesc, lucrurile se vor schimba în scurtă vreme.

Comunele, județele, oficiile centrale vor chema în serviciul lor din ce în ce mai mulți ofițieri tehnici români, și nu peste mult aceste servicii vor fi îndeplinite de fi de ai poporului nostru, în proporție cu numărul nostru față de al altor neamuri, cu cari locuim împreună.

Dar ar fi trist, când toate energiile noastre s'ar îndrepta spre servicii publice, când idealul tineretului nostru bine pregătit ar fi numai căpătarea cu slujbe gras plătite, când idolul general ar fi bugetul Statului.

În cazul acesta am cădea în greșala stăpânilor noștri de până acum, greșala, de care n'au fost scutiți nici frații noștri din România liberă.

Statul însuși nu este scopul existenței unui popor. El este numai mijlocul, ca poporul respectiv să-și poată desvoltă în deplină libertate facultățile sale. El oferă cadrele, în care poporul sau popoarele, care-l formează, să poată lucra în bună rânduală, în liniște și fără pedeci, căutându-și și aflându-și fericele. În aceste cadre fiecare individ e dator să muncească potrivit aplicărilor și puterilor sale, respectând drepturile semenilor săi, ajutându-se și sprijinindu-se unii pe alții, și având ca țintă supremă: înălțarea și fericea neamului, și prin ele progresul omeniei întregi.

Prin urmare, aplicând aceste principii la noi Românii, unii dintre fiii poporului nostru, prețății anume și înzestrați, pe lângă activitate neobișnuită, cu spirit de ordine, de inițiativă și cu inteligența și precauțiunea de lipsă, vor îmbrățișa diferite cariere publice; alții, mai sdraveni trușetei, mai energici, mai hotărâți și în aceeași vreme mai prevăzători, vor face servicii ca apărători ai țării și ca susținători ai ordinii publice; alții vor lua asupra lor creșterea tineretului și cultivarea bunelor moravuri; iar cei mai mulți, grosul poporului, conșuși, apărați și luminați de cei dinți, vor întrebuința puterile lor, muncind, individual sau în tovarășii, pe diferitele terene rezervate inițiativii particulare.

Și îndoșeli pentru tehnici noștri cu pregătire corănzătoare și dornici de muncă, ținuturile, în care viețuim, oferă terenele cele mai largi de activitate.

Ape bogate de munte așteaptă a fi prefăcute în energii, care să pună în mișcare morile, ferăstraiele, diferitele uzine, și să producă curente electrice de milioane puteri de cai; râurile cele mari doresc a fi regulate cât mai curând, ca să se pună în serviciul comerțului; minele bogate de cărbuni, sare, metale și alte materii minerale, ce zac în sânul pământului, așteaptă să fie desgroșate și exploatate; gazele subpământene, o bogăție puțin cunoscută până acum a frumosului nostru Ardeal, abia apucă, să aducă folos omeniei, luminând, încăzind și oferind putere mișcătoare; pădurile, ce împodobesc coborășurile munților noștri, doresc să fie mai bine îngrijite și folosite în mod mai rațional; multe văi pitorești, puțin cunoscute până acum, ar voi să-și dovedească frumusețile, străbătute fiind de vre-o linie ferată sau, cel puțin, de vre-un tramway electric și lăsând să mai odihnească călușii oamenilor noștri dela munte; în multe locuri cărămizărilor și cuptoarele de var ar trebui mrite, și, pe lângă ele, ar trebui vrăjite din pământ multe alte uzine industriale.

Lată atâtea și atâtea întreprinderi, care se oferă energiei și priceperii tehnicienilor noștri, și care li-ar putea aduce folose însemnate nu numai lor, ca particulari, ci poporului nostru întreg, intrându în nouă ramuri de muncă pe cei ce nu se pot hrăni destul de bine ca plugari sau ca economi de vite, și după prilej capitalere noastre, multe punte, câte le avem, să fie întrebuințate spre lucrări de folos obștesc și să nu mai aștepte și de aici înainte dobânzile datorărilor, cari abia își încurcă viața, veșnic fiind în primejdie a-și pierde peteul de pămant sau căsuța, pe care și-au luat imprumutul.

Luând în mână oamenii noștri cu pregătire tehnică aceste întreprinderi, — la început, poate, cu ajutorul Statului, sau la caz de nevoie, chiar cu ajutorul capitalere străne, — în scurtă vreme Ardealul nostru, care cu greu va fi în stare a ținea piept cu plugăria

sa agriculturii cu mult mai extinse din Țara Românească și din Basarabia, va putea ajunge o țară industrială, și astfel ținuturile românești se vor putea ajunge în cel altul, emancipându-se tot mai mult de influința străină.

Lucrări de acestea mari, însă, sau, mai bine zis, complexe de lucrări, nu se pot face cu succes prin încercări izolate sau pe dibute, ci trebuiesc dirijate după un sistem anumit, întrebându-se peste tot oamenii cei mai potriviți și mijloacele cele mai corănzătoare.

De bună seamă, la unele dintre ele va interveni și va da mână de ajutor însuși Statul, având în vedere interesele totalității cetățenilor; la altele, unde nu ajung particularii, vor fi chemați să lucre împreună oamenii de specialitate.

De aceea mă bucur, când văd astăzi, în pragul vieții noastre, ce avem s'oi începem noi Românii, pe tehnicii noștri și pe alți bărbați, — cei mai mulți oameni tineri, — de ocupații înrudite, întruniți în acest Congres, — prima întrunire mai mare a tehnicienilor noștri, cât îmi e mie cunoscut, — și căutând să-și dea seama de problemele ce-i așteaptă în viitor, în cadrele Statului Român întregit, gata fiind a se ajuta unii pe alții, și împreună a contribui la înaintarea economică și culturală a neamului, din care facem parte.

Intrunirea aceasta a D-Voastre, dl-or, cât o înțeleg eu, nu are de scop a ocroti numai interesele de breaslă, stabilind legături cât mai strănse între cei ce lucre cu compasul și cu triunghiul, ci are în vedere scopuri cu mult mai înalte și probleme cu mult mai largi.

Ea țințe o reformă radicală a vieții noastre economice, o îndreptare a energilor spre terenuri nouă de muncă, o regenerare materială a neamului deodată cu cea morală, și, prin acestea împreună o întărire, o înălțare a națiunii noastre.

Modesta noastră industrie națională, până acum numai în față și mângindu-se aproape numai la cultivarea câtorva ramuri de meserii, D Voastră voiți s'oi creșteți, s'oi desvoltăți și s'oi prefăceți într-o ramură de ocupațiune puternică, menită să ne asigure independența materială.

Prin înmulțirea și perfecționarea mijloacelor de comunicațiune și a întocmirilor de transport voiți mai departe să dați avânt comerțului nostru românesc, ca astfel nici în această privință să nu mai rămănem robi ai altora.

Și având în vedere aceste mărețe probleme, negreșit va trebui să vă cugetați și la luminarea poporului nostru.

Prin scrieri de popularizare, prin conferențe publice, prin expozițiuni de instrumente, modele și desennuri veți căuta să deșteptați în poporul nostru interesul pentru științele exacte și în deosebire pentru aplicarea lor la îndemânările tehnice. Și cine știe!...

În urma silințelor D-Voastre, poate și la noi se va ivi vre-un Palissy, vre-un Stephenson, vre-un Tom Edisson, sau vre-un Marconi, căci, în adevăr, multe talente sunt ascunse în sânul poporului nostru, dar, din nenorocire, până acum cele mai multe din ele s'au stins, fără să-și poată da rodul, ce-l puteau produce, dacă ar fi avut oarecare îngrijire.

Mai presus de toate, însă, veți îngrijii, ca prin cultivarea mai intensivă în școlaele secundare a studiilor reale și prin înființarea școlorelor de diferite meserii în locuri potrivite să

îndreptați privirile tineretului nostru asupra unui teren așa de productiv, dar până acum cu totul neingrijit, și să perfecționați începuturile primitive, dar toș destul de ingenioase și de un gust vrednic de admirat, ale industriei noastre de casă.

Toate aceste lucrări, pe care le-am amintit până acum și care merită sprijinul oricărui Român de inimă, se pot face în legătură cu însoțirea noastră culturală, cu „Asociațiunea” noastră, care îmbrățișează în cadrele activității sale tot ce poate contribui la înaintarea culturală și economică a poporului nostru. Spre acest scop s'au întocmit și secțiile literare și științifice, din care face parte și secția tehnică industrială.

„Asociațiunea” noastră are menirea a fi un rezervoriu, o „casă a apelor”, — cum zicea unul din veștii noștri pești dela începutul veacului trecut, — în care se adună vinele de cristal fluid din toate părțile Ardealului nostru ocultat de munți, ca apoi din nou să se împrăștie în toate părțile, în toate ținuturile românești, ducând cu sine viață, rodire și binecuvântare.

Astfel, când ni-ați făcut cinstea a vă întruni în localurile „Asociațiunii”, n'ați făcut alt ceva, decât ați stabilit legătura între D-Voastre, inginerii și ceilalți tehnici români, și între ceilalți intelectuali, ca împreună să contribuim la înălțarea materială, culturală și morală a poporului nostru.

Fiți bineveniți în noi, deci, și în cucunuate fie lucrările acestui Congres cu succesul cel mai desăvârșit!

Dușmanii libertății, dușmanii omeniei

Vorba Prezidentului Wilson

Paris, 17 Dec. Ieri după amiază a primit Wilson o delegație de 25 membri ai grupului parlamentar socialist. Renaudel a citit lui Wilson o adresă, în care se zice că Prezidentul a venit în Europa pentru a da popoarelor pacea dreaptă.

Wilson a răspuns, că războiul a fost provocat de popoarele crescute în militarism, și că dușmanii libertății sânt dușmanii omeniei. Prezidentul se simte fericit, că poate să lucze alături cu bărbații de stat ai Franței, pentru ca din opera aceasta să iasă pacea durabilă.

Roșiori în Sibiu

Azi noapte a sosit o trupă de roșiori în orășul nostru. Voinicii au fost încvartăriți în căsarma cea mare. Ce mulți înainte!

Instițătare

Cu ziua de 13 Decembrie st. n. 1918, prelungind întreaga administrație a comitatului Făgăraș, toți aceia, cari vor să ocupe în acest comitat posturi de notar sau vice-notar au să-și înainteze rugărilor lor cel mult până în 20 l. c. la Consiliul național român din Făgăraș.

Deoarece concurenții până la alegerea lor definitivă vor fi instituți în diferite cercuri notariale, e conșuit ca în 30 l. c. st. n. să se prezinte personal în Făgăraș, spre a li se comunica locul instituției, cu aceea îndrumare, ca cu Ianuarie nouă 1919 să-și ocupe postul și să-și înceapă activitatea.

Făgăraș, în 16 Decembrie n. 1918.

În numele comitetului executiv român:

Dr. Negrea, secretar vice-comite. Dr. Serban, preșident.

NB. Toate jurnalele române sânt rugate a reproduce această înștițătare.